

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U BJELOVARU
STALNA SLUŽBA U KRIŽEVCI
48260 KRIŽEVCI

Ivana Zakmardija Dijankovečkog 14

Poslovni broj: P-628/2019-57

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Bjelovaru – Stalna služba u Križevcima po sucu Miroslavu Lovrekoviću, u pravnoj stvari tužitelja Franje Pavlakovića iz Cirkvene, Đurekova 2, ranije Topljakova 6, Sveti Ivan Žabno, OIB 49274186278, zastupanog po punomoćnicima iz ZOU Sanele Kontin Miklin i dr., odvjetnicima iz Križevaca, protiv tuženika Erste&Steiermärkische bank d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB 23057039320, zastupan po odvjetničkom društvu Hanžeković & Partneri odvjetnicima iz Zagreba, radi ništetnosti i dr., nakon javne i glavne rasprave zaključene 15. svibnja 2026. godine, u nazočnosti punomoćnika tužitelja i zamjenika punomoćnika tuženika, 7. lipnja 2026.

presudio je

I Utvrđuje se da su ništetne odredbe Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51401652-510314596, potvrđenog dana 20.12.2006. kod Javnog bilježnika Nevenke Osmanović iz Bjelovara pod posl. brojem OU-779/2006 sklopljenog između tužitelja i tuženika u dijelu u kojem je ugovoreno da je tužitelj obavezan platiti kamatu po godišnjoj kamatnoj stopi koja je promjenjiva sukladno odluci tuženika o kreditiranju građana te u dijelu u kojem je ugovorena otplata kredita uz korištenje valutne klauzule vezane za CHF.

II Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320 da plati tužitelju Franji Pavlaković, Cirkvena, Đurekova 2, ranije Topljakova 6, Cirkvena, 48 214 SVETI IVAN ŽABNO, OIB: 49274186278 na ime više plaćenih redovnih kamata iznos od 1.194,02 eur/8.996,24 kuna zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana svake pojedine tužiteljeve uplate po stopi propisanoj Uredbom o visini stope zatezne kamate od 15% godišnje do dana 31.12.2007. godine, od dana 01.01.2008. godine do dana 31.07.2015. godine po stopi zatezne kamate određene za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1.8.2015. do 31.12.2022. godine po stopi zatezne kamate određene uvećanjem prosječne kamatne stope za stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023. godine do 31.12.2023. godine po stopi zatezne kamate određene za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 01.01.2024. godine do isplate

po stopi zatezne kamate određene za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sukladno čl.29.st.2. i 8. ZOO-a, a koja kamata teče kako slijedi:

-na iznos od 16,50 eur/ 124,32 kn od dana 01.05.2009. godine do potpune isplate;
-na iznos od 16,50 eur/ 124,35 kn od dana 01.06.2009. godine do potpune isplate;
-na iznos od 16,36 eur/ 123,30 kn od dana 01.07.2009. godine do potpune isplate;
-na iznos od 16,35 eur/ 123,17 kn od dana 01.08.2009. godine do potpune isplate;
-na iznos od 16,38 eur/ 123,43 kn od dana 01.09.2009. godine do potpune isplate;
-na iznos od 16,41 eur/ 123,66 kn od dana 01.10.2009. godine do potpune isplate;
-na iznos od 16,20 eur/ 122,03 kn od dana 01.11.2009. godine do potpune isplate;
-na iznos od 16,41 eur/ 123,66 kn od dana 01.12.2009. godine do potpune isplate;
-na iznos od 16,41 eur/ 123,66 kn od dana 01.01.2010. godine do potpune isplate;
-na iznos od 16,85 eur/ 126,99 kn od dana 01.02.2010. godine do potpune isplate;
-na iznos od 16,95 eur/ 127,74 kn od dana 01.03.2010. godine do potpune isplate;
-na iznos od 17,18 eur/ 129,43 kn od dana 01.04.2010. godine do potpune isplate;
-na iznos od 17,31 eur/ 130,42 kn od dana 01.05.2010. godine do potpune isplate;
-na iznos od 17,78 eur/ 133,98 kn od dana 01.06.2010. godine do potpune isplate;
-na iznos od 18,41 eur/ 138,72 kn od dana 01.07.2010. godine do potpune isplate;
-na iznos od 17,62 eur/ 132,76 kn od dana 01.08.2010. godine do potpune isplate;
-na iznos od 19,08 eur/ 143,74 kn od dana 01.09.2010. godine do potpune isplate;
-na iznos od 18,49 eur/ 139,28 kn od dana 01.10.2010. godine do potpune isplate;
-na iznos od 18,66 eur/ 140,60 kn od dana 01.11.2010. godine do potpune isplate;
-na iznos od 19,58 eur/ 147,51 kn od dana 01.12.2010. godine do potpune isplate;
-na iznos od 20,08 eur/ 151,30 kn od dana 01.01.2011. godine do potpune isplate;
-na iznos od 19,55 eur/ 147,32 kn od dana 01.02.2011. godine do potpune isplate;
-na iznos od 19,68 eur/ 148,30 kn od dana 01.03.2011. godine do potpune isplate;
-na iznos od 19,65 eur/ 148,08 kn od dana 01.04.2011. godine do potpune isplate;
-na iznos od 19,99 eur/ 150,64 kn od dana 01.05.2011. godine do potpune isplate;
-na iznos od 19,99 eur/ 150,64 kn od dana 01.06.2011. godine do potpune isplate;
-na iznos od 21,38 eur/ 161,06 kn od dana 01.07.2011. godine do potpune isplate;
-na iznos od 23,39 eur/ 176,20 kn od dana 01.08.2011. godine do potpune isplate;
-na iznos od 20,90 eur/ 157,50 kn od dana 01.09.2011. godine do potpune isplate;
-na iznos od 20,52 eur/ 154,64 kn od dana 01.10.2011. godine do potpune isplate;
-na iznos od 13,82 eur/ 104,14 kn od dana 01.11.2011. godine do potpune isplate;
-na iznos od 13,84 eur/ 104,27 kn od dana 01.12.2011. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,13 eur/ 106,46 kn od dana 01.01.2012. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,34 eur/ 108,04 kn od dana 01.02.2012. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,30 eur/ 107,73 kn od dana 01.03.2012. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,19 eur/ 106,93 kn od dana 01.04.2012. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,25 eur/ 107,36 kn od dana 01.05.2012. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,34 eur/ 108,05 kn od dana 01.06.2012. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,22 eur/ 107,16 kn od dana 01.07.2012. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,24 eur/ 107,29 kn od dana 01.08.2012. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,01 eur/ 105,55 kn od dana 01.09.2012. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,11 eur/ 106,29 kn od dana 01.10.2012. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,25 eur/ 107,38 kn od dana 01.11.2012. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,21 eur/ 107,10 kn od dana 01.12.2012. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,22 eur/ 107,12 kn od dana 01.01.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,08 eur/ 106,12 kn od dana 01.02.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,20 eur/ 107,00 kn od dana 01.03.2013. godine do potpune isplate;

-na iznos od 14,23 eur/ 107,22 kn od dana 01.04.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 13,88 eur/ 104,60 kn od dana 01.05.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 13,91 eur/ 104,80 kn od dana 01.06.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 13,91 eur/ 104,80 kn od dana 01.07.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 13,91 eur/ 104,81 kn od dana 01.08.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 13,91 eur/ 104,81 kn od dana 01.09.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 13,97 eur/ 105,28 kn od dana 01.10.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,10 eur/ 106,20 kn od dana 01.11.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,10 eur/ 106,20 kn od dana 01.12.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,12 eur/ 106,39 kn od dana 01.01.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,28 eur/ 107,58 kn od dana 01.02.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,32 eur/ 107,89 kn od dana 01.03.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,36 eur/ 108,18 kn od dana 01.04.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,19 eur/ 106,89 kn od dana 01.05.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,21 eur/ 107,03 kn od dana 01.06.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,30 eur/ 107,71 kn od dana 01.07.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,25 eur/ 107,33 kn od dana 01.08.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,25 eur/ 107,33 kn od dana 01.09.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,38 eur/ 108,37 kn od dana 01.10.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,45 eur/ 108,86 kn od dana 01.11.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,40 eur/ 108,52 kn od dana 01.12.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,40 eur/ 108,52 kn od dana 01.01.2015. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,27 eur/ 107,48 kn od dana 01.02.2015. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,27 eur/ 107,48 kn od dana 01.03.2015. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,27 eur/ 107,48 kn od dana 01.04.2015. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,27 eur/ 107,48 kn od dana 01.05.2015. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,27 eur/ 107,48 kn od dana 01.06.2015. godine do potpune isplate;
-na iznos od 14,27 eur/ 107,48 kn od dana 01.07.2015. godine do potpune isplate;
-na iznos od 2,63 eur/ 19,81 kn od dana 01.08.2015. godine do potpune isplate;
-na iznos od 2,63 eur/ 19,81 kn od dana 01.09.2015. godine do potpune isplate;
sve u roku od 15 dana ;

III Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d.d., Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320 da plati tužitelju Franji Pavlaković, Cirkvena, Đurekova 2, ranije Topljakova 6, Cirkvena, 48 214 SVETI IVAN ŽABNO, OIB: 49274186278 na ime preplaćenih anuiteta radi valutne klauzule iznos od 5.969,59 eur/44.978,08 kuna zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana svake pojedine tužiteljeve uplate po stopi propisanoj Uredbom o visini stope zatezne kamate od 15% godišnje do dana 31.12.2007. godine, od dana 01.01.2008. godine do dana 31.07.2015. godine po stopi zatezne kamate određene za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1.8.2015. do 31.12.2022. godine po stopi zatezne kamate određene uvećanjem prosječne kamatne stope za stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 01.01.2023. godine do 31.12.2023. godine po stopi zatezne kamate određene za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 01.01.2024. godine do isplate po stopi zatezne kamate određene za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo

polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sukladno čl.29.st.2. i 8. ZOO-a, a koja kamata teče kako slijedi:

- na iznos od 4,57 eur/ 34,41 kn od dana 01.03.2008. godine do potpune isplate;
- na iznos od 1,30 eur/ 9,76 kn od dana 01.04.2008. godine do potpune isplate;
- na iznos od 8,35 eur/ 62,94 kn od dana 01.10.2008. godine do potpune isplate;
- na iznos od 5,93 eur/ 44,66 kn od dana 01.11.2008. godine do potpune isplate;
- na iznos od 17,56 eur/ 132,31 kn od dana 01.01.2009. godine do potpune isplate;
- na iznos od 20,38 eur/ 153,53 kn od dana 01.02.2009. godine do potpune isplate;
- na iznos od 23,06 eur/ 173,73 kn od dana 01.03.2009. godine do potpune isplate;
- na iznos od 16,53 eur/ 124,54 kn od dana 01.04.2009. godine do potpune isplate;
- na iznos od 16,56 eur/ 124,79 kn od dana 01.05.2009. godine do potpune isplate;
- na iznos od 15,96 eur/ 120,26 kn od dana 01.06.2009. godine do potpune isplate;
- na iznos od 13,94 eur/ 105,00 kn od dana 01.07.2009. godine do potpune isplate;
- na iznos od 11,37 eur/ 85,63 kn od dana 01.08.2009. godine do potpune isplate;
- na iznos od 15,07 eur/ 113,57 kn od dana 01.09.2009. godine do potpune isplate;
- na iznos od 11,27 eur/ 84,89 kn od dana 01.10.2009. godine do potpune isplate;
- na iznos od 15,39 eur/ 115,93 kn od dana 01.11.2009. godine do potpune isplate;
- na iznos od 15,03 eur/ 113,26 kn od dana 01.12.2009. godine do potpune isplate;
- na iznos od 20,02 eur/ 150,85 kn od dana 01.01.2010. godine do potpune isplate;
- na iznos od 22,39 eur/ 168,67 kn od dana 01.02.2010. godine do potpune isplate;
- na iznos od 24,02 eur/ 180,99 kn od dana 01.03.2010. godine do potpune isplate;
- na iznos od 27,76 eur/ 209,18 kn od dana 01.04.2010. godine do potpune isplate;
- na iznos od 31,57 eur/ 237,86 kn od dana 01.05.2010. godine do potpune isplate;
- na iznos od 34,44 eur/ 259,47 kn od dana 01.06.2010. godine do potpune isplate;
- na iznos od 44,23 eur/ 333,27 kn od dana 01.07.2010. godine do potpune isplate;
- na iznos od 50,89 eur/ 383,41 kn od dana 01.08.2010. godine do potpune isplate;
- na iznos od 55,08 eur/ 415,01 kn od dana 01.09.2010. godine do potpune isplate;
- na iznos od 49,63 eur/ 373,94 kn od dana 01.10.2010. godine do potpune isplate;
- na iznos od 50,48 eur/ 380,36 kn od dana 01.11.2010. godine do potpune isplate;
- na iznos od 73,06 eur/ 550,49 kn od dana 01.12.2010. godine do potpune isplate;
- na iznos od 64,21 eur/ 483,77 kn od dana 01.01.2011. godine do potpune isplate;
- na iznos od 67,75 eur/ 510,47 kn od dana 01.02.2011. godine do potpune isplate;
- na iznos od 66,54 eur/ 501,36 kn od dana 01.03.2011. godine do potpune isplate;
- na iznos od 70,76 eur/ 533,12 kn od dana 01.04.2011. godine do potpune isplate;
- na iznos od 74,52 eur/ 561,47 kn od dana 01.05.2011. godine do potpune isplate;
- na iznos od 84,75 eur/ 638,56 kn od dana 01.06.2011. godine do potpune isplate;
- na iznos od 103,18 eur/ 777,40 kn od dana 01.07.2011. godine do potpune isplate;
- na iznos od 114,34 eur/ 861,48 kn od dana 01.08.2011. godine do potpune isplate;
- na iznos od 93,05 eur/ 701,10 kn od dana 01.09.2011. godine do potpune isplate;
- na iznos od 84,17 eur/ 634,15 kn od dana 01.10.2011. godine do potpune isplate;
- na iznos od 83,76 eur/ 631,09 kn od dana 01.11.2011. godine do potpune isplate;
- na iznos od 86,62 eur/ 652,66 kn od dana 01.12.2011. godine do potpune isplate;
- na iznos od 93,03 eur/ 700,94 kn od dana 01.01.2012. godine do potpune isplate;
- na iznos od 96,32 eur/ 725,72 kn od dana 01.02.2012. godine do potpune isplate;
- na iznos od 93,90 eur/ 707,47 kn od dana 01.03.2012. godine do potpune isplate;
- na iznos od 93,26 eur/ 702,64 kn od dana 01.04.2012. godine do potpune isplate;
- na iznos od 96,86 eur/ 729,82 kn od dana 01.05.2012. godine do potpune isplate;
- na iznos od 95,53 eur/ 719,78 kn od dana 01.06.2012. godine do potpune isplate;
- na iznos od 93,94 eur/ 707,77 kn od dana 01.07.2012. godine do potpune isplate;
- na iznos od 93,00 eur/ 700,68 kn od dana 01.08.2012. godine do potpune isplate;
- na iznos od 89,06 eur/ 671,01 kn od dana 01.09.2012. godine do potpune isplate;
- na iznos od 93,83 eur/ 706,98 kn od dana 01.10.2012. godine do potpune isplate;

-na iznos od 95,75 eur/ 721,46 kn od dana 01.11.2012. godine do potpune isplate;
-na iznos od 93,76 eur/ 706,40 kn od dana 01.12.2012. godine do potpune isplate;
-na iznos od 85,37 eur/ 643,21 kn od dana 01.01.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 90,56 eur/ 682,32 kn od dana 01.02.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 93,39 eur/ 703,63 kn od dana 01.03.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 90,94 eur/ 685,20 kn od dana 01.04.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 85,51 eur/ 644,27 kn od dana 01.05.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 86,15 eur/ 649,11 kn od dana 01.06.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 84,48 eur/ 636,48 kn od dana 01.07.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 86,19 eur/ 649,41 kn od dana 01.08.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 87,80 eur/ 661,55 kn od dana 01.09.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 90,19 eur/ 679,57 kn od dana 01.10.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 90,76 eur/ 683,82 kn od dana 01.11.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 91,39 eur/ 688,61 kn od dana 01.12.2013. godine do potpune isplate;
-na iznos od 95,41 eur/ 718,87 kn od dana 01.01.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 96,35 eur/ 725,93 kn od dana 01.02.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 97,28 eur/ 732,98 kn od dana 01.03.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 95,20 eur/ 717,30 kn od dana 01.04.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 93,48 eur/ 704,30 kn od dana 01.05.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 94,93 eur/ 715,24 kn od dana 01.06.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 95,83 eur/ 722,06 kn od dana 01.07.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 97,14 eur/ 731,91 kn od dana 01.08.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 97,00 eur/ 730,85 kn od dana 01.09.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 100,59 eur/ 757,89 kn od dana 01.10.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 102,21 eur/ 770,08 kn od dana 01.11.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 101,06 eur/ 761,46 kn od dana 01.12.2014. godine do potpune isplate;
-na iznos od 102,55 eur/ 772,63 kn od dana 01.01.2015. godine do potpune isplate;
-na iznos od 102,69 eur/ 773,71 kn od dana 01.02.2015. godine do potpune isplate;
-na iznos od 102,49 eur/ 772,24 kn od dana 01.03.2015. godine do potpune isplate;
-na iznos od 102,49 eur/ 772,24 kn od dana 01.04.2015. godine do potpune isplate;
-na iznos od 102,49 eur/ 772,24 kn od dana 01.05.2015. godine do potpune isplate;
-na iznos od 102,49 eur/ 772,24 kn od dana 01.06.2015. godine do potpune isplate;
-na iznos od 102,49 eur/ 772,24 kn od dana 01.07.2015. godine do potpune isplate;
-na iznos od 102,49 eur/ 772,24 kn od dana 01.08.2015. godine do potpune isplate;
-na iznos od 102,49 eur/ 772,24 kn od dana 01.09.2015. godine do potpune isplate;
sve u roku od 15 dana ;

IV Odbija se kao neosnovan prigovor radi prebijanja tuženika koji glasi:

" Stoga, ukoliko sud nađe ništetnom pobijanu odredbu o valutnoj klauzuli Ugovora o kreditu broj 5103314596, tada tuženik izjavljuje prigovor radi prebijanja svoje tražbine s osnove potplaćenih i povlaštenih anuiteta i to u iznosu od iznosu od 113,83 EUR zajedno sa zateznim kamatama tekućim na iznose od:

- kn 7.67/€ 1.02 od 02.03.2007. pa do isplate;
- kn 13.14/€ 1.74 od 02.04.2007. pa do isplate;
- kn 55.4/€ 7.35 od 02.05.2007. pa do isplate;
- kn 57.51/€ 7.63 od 02.06.2007. pa do isplate;
- kn 69.53/€ 9.23 od 02.07.2007. pa do isplate;
- kn 62.77/€ 8.33 od 02.08.2007. pa do isplate;
- kn 48.88/€ 6.49 od 02.09.2007. pa do isplate;
- kn 88.63/€ 11.76 od 02.10.2007. pa do isplate;
- kn 73.99/€ 9.82 od 02.11.2007. pa do isplate;
- kn 64.64/€ 8.58 od 02.12.2007. pa do isplate;
- kn 57.83/€ 7.68 od 02.01.2008. pa do isplate;

- kn 26.26/€ 3.49 od 02.02.2008. pa do isplate;
- kn 29.5/€ 3.92 od 02.05.2008. pa do isplate;
- kn 47.86/€ 6.35 od 02.06.2008. pa do isplate;
- kn 48.88/€ 6.49 od 02.07.2008. pa do isplate;
- kn 57.19/€ 7.59 od 02.08.2008. pa do isplate;
- kn 44.19/€ 5.87 od 02.09.2008. pa do isplate;
- kn 3.72/€ 0.49 od 02.12.2008. pa do isplate i to do dana 31.12.2007. godine po stopi koju određuje članak 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 01.01.2008. do isplate s kamatama po stopi propisanoj čl. 29. stv. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja se do 31.07.2015. koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za pet postotnih poena, a od dana 01.08.2015. godine do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena."

V Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d.d. sa sjedištem u Rijeci, Jadranski trg 3A, OIB: 23057039320, da tužitelju Franje Pavlakovića iz Cirkvene, Đurekova 2, ranije Topljakova 6, Sveti Ivan Žabno, OIB 49274186278 naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 3.322,39 eura, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od dana donošenja prvostupanjske presude tj. 7. lipnja 2026. pa sve do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sukladno čl. 29. st. 2. i st. 8. ZOO-a, sve to roku od 15 dana.

VI Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja da mu tuženik naknadi parnični trošak u iznosu od 250,00 eura.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio dana 06. lipnja 2019. godine tužbu u kojoj navodi da su dana 19.12.2006. godine tužitelj i tuženik sklopili su Ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/51401652-510314596, potvrđen dana 20.12.2006. kod Javnog bilježnika Nevenke Osmanović iz Bjelovara pod posl. brojem OU-779/2006, temeljem kojeg je tuženik odobrio i isplatio tužitelju kredit u iznosu od 47.700,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju tuženika važećem na dan puštanja kredita u tečaj. Predmetnim ugovorom u članku 8. određena je promjenjiva kamatna stopa u visini od 8,250% godišnje, u skladu sa važećim odlukama Banke, a koja se kamata kasnije mijenjala. Predmetni kredit tužitelj je otplaćivao u mjesečnim ratama te ga još otplaćuje. Glede predmetnog kredita dana 22.1.2016. godine između parničnih stranaka sklopljen je Aneks br. 1 Ugovora o kreditu broj 5103314596. (dalje: Aneks). Istim Aneksom, i to odredbama čl. 3. Aneksa Ugovora ugovorena je konverzija na način da je otplata obveza po kreditu iz Osnovnog ugovora u CHF umjesto uz valutnu klauzulu u CHF vezana uz valutnu klauzulu u EUR. Drugim riječima, navedenim Aneksom ugovora, konvertiran je Ugovor na način da otplata istog od tog dana više nije vezana uz valutu u švicarskim francima već uz valutu euro. Tužitelj podnosi ovu tužbu iz razloga što smatra da su predmetnim ugovorom o kreditu povrijeđena njegova prava kao potrošača, na način da je tuženik koristio nedopuštene i nepoštene ugovorne odredbe, i to prvenstveno odredbu koja se odnosi na ugovorenu valutu uz koju je vezana glavnica - švicarski franak te ugovornu odredbu kojom je tuženiku omogućeno da jednostrano mijenja kamatnu stopu, te

smatra da cjelokupno ponašanje tuženika prilikom potpisivanja predmetnog ugovora i trajanja ugovornog odnosa predstavljalo zavaravajuću poslovnu praksu. Napominje se da su povrede ugovornih odredbi koje se navode u ovoj tužbi utvrđene i pravomoćno presudom Trgovačkog suda Zagrebu poslovni broj: P-1401/2012 od 04.07.2013. godine donesenoj u kolektivnom sporu koji je radi zaštite prava potrošača pokrenula udruga Potrošač protiv osam banaka koje posluju u RH, između ostalog i tuženika. Naime, pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda br: PŽ-7129/13-4 od 13.06.2014. god. u točki II. potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 04.07.2013. god. u dijelu točke 1., 2., 3., 4., 5., 6. i 7. izreke kojom se utvrđuje da je, između ostalih i ovdje tuženik, u razdoblju od 10. rujna 2003. godine do 31. prosinca 2008. godine, a koje povrede traju i nadalje, povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što u potrošačkim ugovorima o kreditima koristi nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, a koja je ništetna. Ista presuda je potvrđena revizijskom odlukom Vrhovnog suda RH, broj Revt-249/14-02 od 09.04.2015. god., a i Vrhovni sud RH je dana 20.03.2018. svojom revizijskom odlukom br. Rev-2245/17-2 potvrdio presudu u predmetu u kojem je pojedinačnom tužbom korisnik kredita potraživao preplaćene kamate od kreditora, a temeljem toga je i zauzeo stav o tome kako zastarni rok od 5 god. u kojem potrošači mogu ostvariti svoju individualnu zaštitu prava u ovim posebnim parnicama teče od 14. lipnja 2014. godine (presuda VTS-a donijeta 13.06.2014.), kao i da su pri tome isti ovlašteni zahtijevati povrat cjelokupnog preplaćenog iznosa koji je za njih posljedica ugovaranja ništetne ugovorne odredbe (str. 7. do 10.). a dalje, pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda br: PŽ-6632/2017-10 od 14.06.2018. god. u točki I. potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 04.07.2013. god. u dijelu točke 1., 2., 3., 4., 5., 6. i 7. izreke kojom se utvrđuje da je, između ostalih i tuženik, u razdoblju od 01. travnja 2005. godine do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditima na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa su time tuženici postupali suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača te ZOO-a. Tužitelj se obratio tuženiku sa zahtjevom za dostavom dokumentacije za tužbu te mu je banka dostavila istu na temelju koje tužitelj postavlja tužbeni zahtjev ali kao laik bez potrebnog ekonomskog znanja nije u mogućnosti postaviti potpun specificiran tužbeni zahtjev, to predlaže da nakon provedenog knjigovodstvenog vještačenja istome se omogući korekcija istog. Tužitelj traži povrat preplaćenog iznosa novčanih sredstava, odnosno za postupanjem u skladu sa presudom Trgovačkog suda u Zagrebu P-1401/12 od 04.07.2013. god. te PŽ-7129/13-4 i PŽ-6632/2017-10 Visokog trgovačkog suda RH. S obzirom da su pravomoćnim presudama Trgovačkog suda u Zagrebu potvrđene presudama VTS-a utvrđene ništetnost ugovorene odredbe o promjenjivosti kamatne stope u skladu sa jednostranom odlukom banke za sve ugovore o potrošačkom kreditu koji su sklapani u razdoblju između 10.09.2003.-31.12.2008. g., kao i ništetnost ugovorene odredbe na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak za sve ugovore o potrošačkom kreditu koji su sklapani u razdoblju između 01.06.2004.-31.12.2008., to je tuženik sukladno

čl. 323. ZOO-a (NN 35/05, 41/08 i 125/11), dužan vratiti sve što primio na temelju takvih odredbi Ugovora, sve to u svezi i s čl. 1111., čl. 1115. te čl. 1046. ZOO-a. Također, člankom 502.c Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 89/14) propisano je: „Fizičke i pravne osobe mogu se u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz članka 502.a stavka 1. ovoga Zakona da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati.“ Slijedom navedenog, ovdje tužitelj se poziva na utvrđenja u prethodno navedenim presudama pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, potvrđenim presudama VTS-a. Slično navodi i čl. 138.a Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07 i 79/09): „Odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača...obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.“ (sada čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača NN 41/14 i 110/15). Kako tužitelj kao laik ne raspolaže dovoljnim ekonomskim znanjem da bi postavio točno specificirani tužbeni zahtjev s navođenjem svakog pojedinačnog iznosa razlike preplaćene kamate i tečajne razlike u pojedinom anuitetu na koji potražuje zakonsku zateznu kamatu, iznos VPS-a je postavio okvirno, a tek nakon provođenja knjigovodstveno-financijskog vještačenja te drugih predloženih dokaza na okolnost visine dugovanja tuženika prema tužitelju, tužitelj će specificirati tužbeni zahtjev, sve to sukladno odredbi čl. 186.b st. 3. ZPP-a, uvažavajući i poštujući načelo „ravnopravnosti oružja“, odnosno davanja mogućnosti i tuženiku da se očituje na predloženi dokaz provođenja vještačenja, a pogotovo radi načela ekonomičnosti i svrsishodnosti postupka. Za pojasniti je kako je posljedica utvrđenja ništetnim odredbi ugovora o jednostrano promjenjivoj kamatnoj stopi, kao i valutnoj klauzuli vezanoj za CHF (i u spomenutim presudama VTS-a povodom kolektivnih tužbi, a i u ovom predmetu), de facto anuliranje izmjena anuiteta bilo po osnovi dizanja kamate, bilo po osnovi dizanja tečaja, odnosno kao posljedicu toga se ima uzeti da je početno ugovoreni anuitet izračunat u kunama nepromjenjiva stavka otplatnoga plana, odnosno da je početno ugovoreni anuitet plaćen po tečaju za CHF na dan korištenja kredita pomnožen s brojem plaćenih anuiteta + ostatak glavnice plaćen po istom tečaju upravo onaj iznos kojeg je tužitelj bio dužan platiti banci, a razlika koju je platio je preplata i kamatne stope i tečajne razlike te mu je upravo taj iznos banka dužna vratiti zajedno sa zakonskim zateznim kamatama. Prema čl. 6. st. 3. Zakona o sudovima (NN 28/13, 33/15 i 82/16) propisano je kako je „svatko u Republici Hrvatskoj dužan poštivati pravomoćnu i ovršnu odnosno izvršnu sudsku odluku i njoj se pokoriti“, a s obzirom da tuženik isto odbija, to tužitelj predlaže da nadležni sud donese presudu. Vrhovni sud Republike Hrvatske donio je odluku povodom izvanredne revizije Rev-2868/2018 kojom odlukom je utvrdio kako korisnici kredita u švicarskim francima, koji su kredite prema Zakonu o potrošačkom kreditiranju iz 2015. godine konvertirali u Euro, imaju pravo na tužbe protiv banaka i pravo na povrat novca koji su im banke nezakonito oduzele, što će se dokazati vještačenjem na općinskim sudovima. Vrhovni sud je nedvosmisleno utvrdio: „-Činjenica da je potrošač sklopio dodatak ugovoru o kreditu i proveo konverziju CHF kredita u kredit uz valutnu klauzulu EURO ne znači da je time izgubio pravni interes za utvrđenje da su pojedine odredbe ugovora o kreditu ništetne. Ništetnost nastupa po samom zakonu, i nastaje od samog trenutka sklapanja pravnog posla pri čemu ništetan ugovor na postaje valjan ni kad uzrok ništetnosti naknadno nestane (čl. 326.st.1. ZOO), osim u izuzetnim uvjetima koje propisuje čl. 326. st.2. ZOO-a a koji u predmetnom slučaju nisu ispunjeni jer se ne radi o zabrani manjeg značaja i da je

ugovor u cijelosti ispunjen. Potrošač ima pravni interes i može tražiti utvrđenje ništetnosti pojedinih ugovornih odredbi kako bi na temelju toga ostvario svoja eventualna prava za koje smatra da mu pripadaju. Pogrešan je zaključak niže stupanjskih sudova da potrošač nema pravni interes zahtijevati utvrđenje ništetnosti zbog toga što je sklopio dodatak ugovoru kojim su izmijenjene odredbe ugovora. Ideničnu odluku donio je i Sud Europske unije pod brojem C-118/17 u slučaju Dunai, kojom je utvrđeno da niti jedan zakon ne može umanjiti zaštitu zajamčenu pravom EU te da ugovori u švicarskim francima ne mogu opstati. Sud je utvrdio da konverzija nije nikakva prepreka utvrđenju ništetnosti i punom obeštećenju potrošača. U presudi je sud EU jasno naveo kako ugovori o kreditu mogu i trebaju biti proglašeni ništetnima i to ovisno baš o tome što je interes potrošača, ako je interes da opstane tada može opstati, a ako nije tada se cijeli ugovor valja proglašiti ništetnim i pri tom nikakva zakonska intervencija ne smije spriječiti sud u odluci u korist potrošača. Predlaže da sud utvrdi da je ništetna odredba Ugovora o kreditu broj: 2402006-1031262160/51401652-5103314596 od 19. 12. 2006. u dijelu u kojemu je ugovoreno da je kamatna stopa promjenjiva sukladno odluci tuženika te u dijelu u kojemu je ugovorena otplata kredita uz korištenje valutne klauzule vezane za CHF te naloži isplata pretplaćenog iznosa s osnove tečajnih razlika i razlika s osnove promjenjive kamatne stope, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana uplate svakog pojedinog iznosa. Potražuje trošak.

2. U odgovoru na tužbu od 22. kolovoza 2019. godine tuženik prije upuštanja u raspravljanje u ovoj pravnoj stvari ističe prigovor mjesne nenadležnosti Općinskog suda u Bjelovaru. Tuženik u cijelosti spori osnovanost i visinu tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva tužitelja. U pogledu konverzije kredita smatra da su tim Aneksom parnične stranke izmijenile osnovni Ugovor o kreditu. Tvrdi da su sukladno odredbi čl. 19. toč. 4. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o konverziji prilikom konverzije kredita uzeti u obzir cjelokupni iznosi uplaćeni do tada radi namirenja početno utvrđenih obroka u CHF te su navedeni cjelokupni iznosi pretvoreni u euro i u valutnu klauzulu u euro po tečaju primjenjivom na datum uplate, a sukladno odredbi čl. 19. c. st. 1. toč. 3. istog Zakona pri izračunu konverzije uzeta je valuta kredita i tijek kamatnih stopa kako za CHF kredit, tako i za EUR kredit. Ukratko postupak konverzije proveden je na način da je utvrđen iznos glavnice, definirana je kamatna stopa te kreiran novi otplatni plan za novi eurski kredit. Iznosi koji su uplaćivani u korist partije kredita preračunati su u eure po tečaju na dan uplate. U odgovoru se poziva na različita stajališta sudova u drugim državama, poziva se i na presudu Županijskih sudova RH. Smatra tuženik da je prvenstveno postojalo sasvim dovoljno informacija temeljem kojih bi tužitelj mogao razumjeti ekonomske posljedice ugovaranja valutne klauzule vezane uz CHF, odnosno po stajalištu tuženika tužitelj je itekako bio informiran i obaviješten o riziku intervalutarnih promjena u valutnoj klauzuli, a uz to je tužitelj i profitirao ugovaranjem oročenog depozita. Tuženik opširno u odgovoru daje teoretska stajališta u pogledu valutne klauzule i promjena kamatnih stopa, osporava da bi za tužitelja nastala bilo kakova šteta. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan. Potražuje trošak.

3. Nadalje tuženik ističe prigovor radi prebijanja svoje tražbine s osnova potplaćenih i povlaštenih anuiteta kada je bio tečaj CHF niži od početnog tečaja i razlike u depozitu u iznosu od 1.429,27 kuna.

4. Tužitelj je podneskom od 22. listopada 2022. specificirao tužbeni zahtjev, odnosno isti uskladio sa nalazom i mišljenjem vještaka nakon provedenog financijsko-knjigovodstvenog vještačenja promjenom službene valute RH iz kune u euro pa u kondemnatornom dijelu tužbenog zahtjeva potražuje isplatu s osnove preplate zbog promjenjive kamatne stope kroz razdoblja otplate kredita ukupan iznos od 1.194,02 eur/8.996,24 kuna zajedno s pripadajućom zateznom kamatom, s

osnova pretplate zbog promjene tečaja CHF-a iznos od 5.969,59 eur/44.978,08 kuna zajedno s pripadajućom zateznom kamatom.

5. Tijekom dokaznog postupka, a radi razjašnjenja spornih i odlučnih okolnosti te pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja, sud je izvršio uvid u priloženu sudsku praksu, Ugovor o kreditu, Aneks broj 1 ugovara, otplatni plan, obavijesti, dopisi /list 12-76/, obavijest o izračunu konverzije, izračun konverzije, obrasci /89-97/, obavijesti banke /138-171 i 174/, Ugovor o oročenom depozitu /193-194/, kratak vodič kroz konverziju /355-383/, dokumentacija dostavljena uz nalaz i mišljenje vještaka /532-619/, proveden je dokaz saslušanjem tužitelja /695/ te je provedeno knjigovodstveno financijsko vještačenje po ovlaštenom sudskom vještaku za ekonomiju, računovodstvo i financije Marinele Vuković iz Križevaca: nalaz /65-621/, dopuna nalaza /663-676/ te iskaz /660/.

6. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. dalje ZPP) sud je utvrdio da je specificirani tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

7. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa s osnove preplate zbog promjene tečaja CHF-a i ugovorene promjenjive kamatne stope, te utvrđenje ništetnosti odredbi Ugovora o kreditu broj: 2402006-1031262160/51401652-5103314596 od 19. 12. 2006. sklopljenog između tužitelja i tuženika koje se odnose na valutnu klauzulu i ugovorenu promjenjivu kamatnu stopu te Aneks broj 1 Ugovora o kreditu broj 5103314596 zaključen u Križevima 22.01.2016.

8. Među strankama je sporna pravna osnova i visina tužbenog zahtjeva, jer je tuženik istaknuo prigovor zastare, činjenicu da je kredit konvertiran, prigovor da tužitelj nije potrošač i prigovor prijeboja. Sporno je među parničnim strankama da li se na predmetni spor primjenjuju pravna utvrđenja po kolektivnoj tužbi Hrvatskog saveza udruga za zaštitu potrošača "Potrošač" iz presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl. oznake P-1401/12, Visokog trgovačkog suda RH Pž-7129/13 od 13. lipnja 2014., Visokog trgovačkog suda RH broj Pž-6632/2017 od 14. lipnja 2018., presuda Vrhovnog suda RH broj Revt-249/14-2 od 09. travnja 2015., kao i presuda i rješenje Vrhovnog suda RH Rev-2221/18-11 od 03. rujna 2019., da li tužitelj ima pravni interes za podnošenje predmetne tužbe i da li tužitelj ima pravo na obeštećenje obzirom da je sklopljen Aneks broj 1 Ugovora odnosno izvršena je konverzija tog kredita u valutu EUR, da li je osnovan prigovor zastare i prigovor prijeboja s osnova tvz. negativnih razlika i razlike u depozitu.

9. Iz Ugovora o kreditu broj: 2402006-1031262160/51401652-5103314596 od 19. 12. 2006. (list 12-18 spisa) proizlazi da su isti sklopili ovdje tužitelj i tuženik te je istim kreditor odobrio i stavio na raspolaganje korisniku kredita kredit u kunskoj protuvrijednosti od 47.700,00 CHF, da je ugovoren Stambeni kredit za kupnju nekretnine, da je rok otplate kredita 30 godina, odnosno da se kredit otplaćuje u 218 mjesečnih anuiteta, u kunskoj protuvrijednosti 424,60 CHF, obračunatih po srednjem tečaju banke tuženika, na dan plaćanja, zatim da se na iznos kredita obračunavaju kamate od 8,250% godišnje. Člankom 8. navedenog Ugovora propisano je da je banka ovlaštena izvršiti promjenu kamatne stope sukladno Odluci o kamatnim stopama banke kreditora.

10. Iz Aneksa broj 1 Ugovora o kreditu broj 5103314596 od 22. siječnja 2016. (list 51-57 spisa) proizlazi da sukladno Zakonu o potrošačkom kreditiranju zajedno sa svim njegovim izmjenama i dopunama a na temelju pisanog prihvata izračuna konverzije od strane korisnika kredita se utvrđuje da će se temeljem ovog Aneksa promijeniti broj partije kredita te će ista glasiti 5114184753, otplata obveza po kreditu iz osnovnog ugovora u CHF je umjesto uz valutu CHF vezana uz valutu EUR te se

korisnik kredita obvezuje obveze iz osnovnog ugovora u CHF podmirivati prema srednjem tečaju HNB za EUR na dan podmirenja, primjenjuju se kamatna stopa koju banka primjenjuje na kredite s valutnom klauzulom vezanom uz valutu EUR, da s osnova obveze iz osnovnog ugovora u CHF nedospjela glavnica kredita iznosi 33.773,20 CHF, da na dan naveden u zaglavlju Aneksa pretplata uplaćenog iznosa iznosi 34.378,77 kuna, da od dana stupanja od na snagu Aneksa visina promjenjive kamatne stope iznosi zbroj šestomjesečnog EU RIBOR-a i 8,781 postotna boda godišnje zaokruženo na tri decimale, da obveza na dan potpisa Aneksa iznosi ukupno 21.478,44 EUR, da se utvrđuje iznos anuiteta koji je korisnik kredita obavezan otplaćivati za vrijeme važenja Aneksa u iznosu od 289,70 EUR u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB za EUR na dan podmirenja, da je banka korisniku kredita i ostalim potpisnicima uručila novi otplatni plan, da svi instrumenti osiguranja sklopljeni odnosno izdani temeljem i u svezi s osnovnim ugovorom ostaju na snazi u cijelosti, da korisnik kredita i drugi potpisnici izričito prihvaćaju opće uvjete poslovanja banke tuženika.

11. Sadržaj ostalih isprava u spisu među strankama nije bio sporan te se posebno ne izlaže.

12. Iz nalaza i mišljenja vještaka Marinele Vuković, dipl. oec. od 30. 09. 2025. /492-529/, proizlazi da su vještačenjem utvrđeni preplaćeni iznosi tužiteljice temeljem Ugovora o kreditu broj 2402006-1031262160/51400607-5103314596 od 19. prosinca 2006. godine između tuženika (Kreditora) Erste & Steiermarkische bank d.d. Rijeka, Jadranski trg 3a, OIB: 23057039320 i tužitelja (Korisnika kredita) Franje Pavlakovića iz Cirkvene, Đurekova 2 (ranije Topljakova 6), Sveti Ivan Žabno, OIB: 49274186278, da je uzet je u obzir i Aneks ugovora o kreditu 5103314596 (novi broj 5114184753) od 22. siječnja 2016. godine (Sporazum temeljem Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju – Konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u EUR) kako bi se utvrdili efekti konverzije, da potraživanje tužitelja s osnova PREPLATA ANUITETA ZA KAMATNU STOPU iznosi: 1.194,02 € a izračunata je za cijelo razdoblje otplate kredita zaključno do dana 30. rujna 2015. godine kao dana kada je izvršena konverzija sukladno Zakonu o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju. Nadalje PREPLATA ANUITETA ZA TEČAJNU RAZLIKU IZNOSI (ne uključuje razdoblja primjene nižeg tečaja CHF od onog koji je bio važeći na dan isplate kredita) – 5.969,59 €, tako da ukupna preplata temeljem promjenjive kamatne stope i valutne klauzule (tečajnih razlika) iznosi 7.163,61 €. Vještak navodi da zakonska zatezna kamata na ukupno utvrđene preplaćene iznose zaključno do 30. rujna 2015. godine kao dana kada je izvršena konverzija sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju iznosi 2.369,30 €, da je Aneksom broj 1. Ugovora o kreditu broj 5103314596 od 22. siječnja 2016. godine pod točkom 5.3. utvrđena je preplata u kunskom iznosu 34.378,77 kn (prema fiksnom tečaju konverzije 4.562,85 €, a potpisnici predmetnog Aneksa suglasno su utvrdili način korištenja više uplaćenog iznosa (preplate) iz članka 5.3. da će se dio više uplaćenog iznosa (preplate) iz članka 5.3., a koji ne prelazi 50% iznosa ukupnog zbroja budućih anuiteta/obroka u EUR u kunskoj protuvrijednosti preostalih na dan 30.09.2015. godine uzimajući u obzir sve izmjene u prijelaznom razdoblju do datuma iz zaglavlja ovog Aneksa, koristiti za podmirenje 50% iznosa budućih anuiteta/obroka u EUR kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan podmirenja po njihovom dospijeću sve dok se iznos te preplate ne iskoristi u cijelosti. Navodi da NEGATIVNE RAZLIKE ZBOG PROMJENA TEČAJA CHF (razdoblja kada je tečaj bio niži od početnog tečaja/tečaja važećeg na dan isplate kredita) iznose 113,83 €. Vještak zaključuje da nakon izvršenog uračunavanja preplate priznate u potraživanje na ime preplaćenih anuiteta uvećano za zakonsku zateznu kamatu tekuću od dana 01.10.2015. do isplate iznosi 4.970,08 € te smatra da izvršenom konverzijom

(sklapanjem Aneksa 1 ugovora o kreditu) tužitelj nije u cijelosti obeštećen. Preplatom priznatom u konverziji u visini 34.378,77 kn / 4.562,85 € prebija se zakonska zatezna kamata izračunata na preplaćene iznose utvrđene po osnovi valutne klauzule CHF i povećane kamatne stope zaključno do dana 30. rujna 2015. godine kao dana kada je izvršena konverzija sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju i tek djelomično glavnica (za iznos od 2.193,55 €). Izvršenim prijebom preplate priznate u konverziji, tužitelj i nadalje potražuje preostali nezatvoreni /ne prebijeni dio glavnice (koju čime preplaćeni iznosi po osnovi tečajnih razlika (valutne klauzule u CHF) i promjenjive kamatne stope) u iznosu 4.970,08 € (uvećano za zakonsku zateznu kamatu tekuću od dana 01.10.2015. godine). Temeljem uvida u Aneks 1 ugovora o kreditu broj 5103314596 (novi broj 5114184753) od 22. siječnja 2016. godine (Sporazum temeljem Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju – Konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u EUR), konverzija je provedena sukladno zakonskim odredbama, tuženik je sve iznose koje je primio od tužitelja po osnovi otplate kredita sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine" broj 102/15) te Aneksu 1 ugovora o kreditu broj 5103314596 (novi broj 5114184753) od 22. siječnja 2016. godine uračunao i iskoristio za zatvaranje obveza po kreditu uz valutnu klauzulu EUR, ali prema mišljenju vještaka tužitelj provedbom konverzije nije obeštećen, odnosno tužitelju nije izvršen povrat svih preplaćenih iznosa temeljenih na ništetnim odredbama o kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, sve kako je to utvrđeno u Nalazu i mišljenju.

13. Iz iskaza vještaka Marinele Vuković, dipl. oec. U cijelosti ostajem kod nalaza i mišljenja od 29. rujna 2025. godine u odnosu na zaprimljeni podnesak tuženika od 20. listopada 2025. godine ističem kako se prema nalogu suda može izvršiti dopuna nalaza i mišljenja i to u odnosu na izračun odnosno izvršeni prijeb s osnove razlike o oročenom depozitu. Navedeni izračun mogu dostaviti u roku od 8 dana. Ostali prigovori su pravne prirode i ne odnose se na matematički izračun vještaka.

14. Iz dopune nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka Marinele Vuković, dipl. oec. od 03. 02. 2023. proizlazi da je tužitelju u svrhu korištenja depozita isplaćeno 69,84 € više u odnosu na iznos koji bi bio isplaćen da se isti obračunao prema tečaju važećem na dan uplate depozita.

15. Sud prihvaća kao istinit nalaz i mišljenje vještaka, jer je vještak pregledno prikazao sve korištene podatke i svoje izračune, precizno uputio na isprave koje je pri vještačenju koristio i analizirao, te jasno i nedvosmisleno, u skladu sa pravilima struke. Obzirom da sud odlučuje u granicama postavljenog tužbenog zahtjeva prihvaćen je nalaz i mišljenje vještaka i dopuna izračuna vještaka i ondje utvrđene iznose preplata po osnovi valutne klauzule i promjenjive kamatne stope, sve imajući u vidu da je sud stajališta kako učinak konverzije počinje danom 30.09.2015. i tada priznatom preplatom – onom koja je naznačena u Dodatku Ugovora o kreditu. Naime, sud je stajališta kako učinak konverzije počinje danom 30.09.2015. i tada priznatom preplatom – onom koja je naznačena u Dodatku Ugovora o kreditu od 5.01.2016., jer je to važeći akt između tužitelja i tuženika i istu treba uzeti kao relevantnu u ovom postupku jer je dan provedbe obračuna konverzije 30.09.2015.

16. Tužitelj Franjo Pavlaković saslušan kao stranka iskazivao je:
"Ja sam bio klijent banke tuženika, preko te banke sam primao naknadu za primljeno mlijeko, i kada sam želio malo adaptirati i proširiti kuću, ja sam u svojoj matičnoj banci tražio da mi se odobri kredit, obzirom sam bio klijent banke tuženika nisam se u drugim bankama raspitivao za kredit, meni je rečeno da mi u mojoj banci bude kredit najpovoljniji, a meni su u banci rekli i ponudili kredit vezan za valutu CHF jer je taj kredit najpovoljniji, bila je najmanja kamata, i taj kredit mi je predstavljen kao

najpovoljniji za otplaćivanje. Ja nisam u vrijeme sklapanja kredita bio vlasnik OPG niti obrta, niti član ili vlasnik trgovačkog društva, bavio sam se poljoprivredom, ja sam pročitao Ugovor, izgledao mi je dobro, nisam upozoren da bi se tečaj švicarskog franka mogao mijenjati. Meni nije bilo rečeno da bi se promjenjiva kamatna stopa mogla mijenjati u tom obimu, nije mi objašnjeno na temelju kojih parametara bi se mijenjala promjenjiva kamatna stopa, a rata kredita od početka otplate mi je bila oko 1.900,00 kuna, da bi ista narasla na skoro 3.000,00 kuna, a sam živio pod poljoprivrede, i imao sam tek povremene prihode od prodaje mlijeka, stoke i sl. Ja sam znao što je to valutna klauzula, ali nisam bio upoznat sa rizicima, niti nisam bio upozoren da bi tečaj CHF odnosno promjenjiva kamatna stopa mogla rasti na način na koji je meni narasla rata kredita. Meni nije rečeno da HNB ne štiti tečaj CHF. Ja sam vezano za konverziju dobio poziv iz banke rečeno mi je da mogu konvertirati kredit, a ja sam prihvatio konverziju jer sam mislio da će mi se smanjiti rata kredita i par rata su mi bile smanjene, no međutim i rata kredita nakon konverzije mi je narasla tako da mi se ništa nije promijenilo. Ja ne znam da li sam imao preplatu i da li mi je ona priznata prilikom konverzije. Ja sam vjerovao službenicima banke i postupao sam kako su mi oni predložili. Ja sam poljoprivrednik, završio sam srednju za prometnog tehničara, ali nikada nisam radio taj posao već sam se samo bavio poljoprivredom. Na posebno pitanje pun. tužitelja odgovaram da ja nisam mogao u banci pregovarati na uvjetima kredita niti utjecati na bilo koju odredbu Ugovora. Na posebno pitanje pun. tuženika odgovaram da predmetnu nekretninu koja je moja obiteljska kuća nisam nikada iznajmljivao niti koristio u poslovne svrhe. "

17. Sud je prihvatio iskaz tužitelja jer je isti životan, logičan, uvjerljiv i u skladu s materijalnim dokazima koji su izvedeni tijekom postupka.

18. Tužitelj se poziva na presudu Trgovačkog suda u Zagrebu pod posl. br. P-1401/2012 od 4. srpnja 2013. kojom je utvrđeno da je Zagrebačka banka d.d. u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedila kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita, tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristila nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, a koja je ništetna. U navedenom dijelu citirana presuda je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. godine, a Vrhovni sud Republike Hrvatske svojom odlukom br. Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015. godine je odbio revizije I-VII-tuženika kao neosnovane.

19. Naprijed navedeni postupak pokrenut po tužbi Hrvatskog saveza udruga za zaštitu potrošača - Potrošač protiv sedam banaka, a među kojima je i tuženik, predstavlja kolektivni sudski postupak, a sukladno odredbi čl. 502.c Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 57/11, 25/13 – dalje: ZPP), pravomoćna presuda u kolektivnom sudskom postupku obvezuje prvostupanjske sudove koji u pojedinačnim parnicama sude povodom zahtjeva potrošača radi zaštite prava čija je povreda utvrđena u kolektivnom sporu. Također, u skladu s odredbom čl. 138.a Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12 i 56/13, dalje ZPP) odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz čl. 131. st. 1. Zakona u smislu postojanja povrede propisa zaštite potrošača iz čl. 131. st. 1. Zakona, obvezuje ostale sudove u postupku, koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.

20. Odlukom Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., u odnosu na tuženika je utvrđeno između ostalog da je u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene

ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju - ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa, koja je tijekom postojanja obveze po ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom tuženika i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja tuženik kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktno parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača pa je time tuženik postupio suprotno odredbama Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima. Taj dio odluke je Visoki trgovački sud potvrdio svojom odlukom br. PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. godine. U odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015. godine između ostaloga je navedeno da nije sporno da su odredbe u ugovorima o kreditu koji su sklapani u spornom razdoblju između banaka kao trgovaca i korisnika kredita kao potrošača, a koje su se odnosile na ugovornu kamatu i promjenjivu kamatnu stopu bile uočljive i jasne, ali nisu bile razumljive, jer je formulacija ugovornih odredbi o promjenjivoj kamatnoj stopi koja je postojala u ugovorima o kreditu koje su banke sklapale s potrošačima bila takva da su na temelju nje potrošači jedino znali kolika je visina kamatne stope na dan sklapanja ugovora o kreditu, ali ni približno nisu mogli ocijeniti zašto, kako, te u kojem smjeru će se tijekom budućeg kreditnog razdoblja kretati kamatna stopa. Stoga buduća kamatna stopa ugovorena kao promjenjiva nije bila određena, a niti određiva.

21. Sukladno odredbi čl. 81. st. 1. ZZP-a, ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a sukladno odredbi čl. 81. st. 2. ZZP-a, smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca.

22. Sukladno odredbi čl. 269. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, br. 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15 - dalje: ZOO) činidba kao objekt ugovorne obveze mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno određiva. Prema odredbi čl. 272. ZOO, činidba je određiva ako ugovor sadrži podatke pomoću kojih se može odrediti ili su strane ostavile trećoj osobi da ju odredi, dok je čl. 270. st. 1. ZOO propisano da kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništetan.

23. Iz izvedenih dokaza, a uzimajući u obzir citirane zakonske odredbe, proizlazi da su sporne odredbe predmetnog ugovora o kreditu u dijelu kojim je ugovorena promjenjivost valutne klauzule sukladno odluci tuženika, a uslijed kojih je došlo do rasta valute ništete.

24. Iz odredaba predmetnog ugovora o kreditu proizlazi da je prilikom ugovaranja valutne klauzule u švicarskim francima u pravnom poslu između tužitelja i tuženika tuženik propustio informirati tužitelja u cijelosti o bitnim parametrima za donošenje valjane odluke koja bi bila utemeljena na potpunoj obavijesti tijekom pregovora a i kasnije u svezi sa zaključenjem samog Ugovora o kreditu, te je ista odredba o valutnoj klauzuli korištena protivno svrsi zbog koje je zakonom valutna klauzula predviđena, pa je samim time izazvala neravnotežu u pravima i obvezama stranaka. Osim toga, navedeni Ugovor je sklopljen bez pojedinačnog pregovaranja o takvim ugovornim odredbama, čime je tužitelj kao potrošač stavljen u neravnopravan

položaj u odnosu na banku. Stoga sud nalazi i da sporne odredbe o valutnoj klauzuli predstavljaju nepoštene odredbe u smislu čl. 81. st. 1. ZZP-a.

25. Prema odredbi čl. 3. st. 1. Direktive 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. g. ugovorna odredba o kojoj se nisu vodili pojedinačni pregovori smatra se nepoštenom ako u suprotnosti s uvjetom o dobroj vjeri, na štetu potrošača prouzroči znatniju neravnotežu u pravima i obvezama stranaka proizašlima iz ugovora.

26. Prema odredbi čl. 5. iste Direktive u slučaju ugovora u kojem se potrošaču sve ili određene odredbe nude u pisanom obliku, te odredbe uvijek moraju biti sročene jasno i razumljivo.

27. Navedene odredbe predmetnog ugovora o valutnoj klauzuli koje čine ovisnom isključivo o odluci jednog ugovaratelja, bez da istovremeno precizno odrede uvjete promjenjivosti za koju se veže promjena, uzrokuju neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača jer dolazi do situacije da vjerovnik jednostrano određuje obvezu dužnika, koju promjenu dužnik ne može predvidjeti, a pravilnost promjene ne može ni provjeriti jer nema nikakvih egzaktnih kriterija. Tužitelju nisu objašnjeni rizici ugovaranja takve valutne klauzule, o tome se nije pojedinačno pregovaralo, te tužitelju kao potrošaču nije omogućeno da pristane na takve odredbe (koje jasno definiraju uvjete i razloge zbog kojih se kamatna stopa može mijenjati) i iskoristi neke od navedenih solucija odnosno prigovori povećanju stope redovne kamate i valutne klauzule ili zatraži okončanje ugovornog odnosa. Primjenom navedenih ugovornih odredbi tuženik je izbjegao utjecaj druge ugovorne strane (tužitelja) na cijenu, što je suprotno odredbi čl. 247. ZOO koja propisuje da je ugovor sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora. Takve jednostrano određene ugovorne odredbe protivne su i načelu savjesnosti i poštenja iz čl. 4. ZOO jer je neizvjesna visina novčanog iznosa kojeg tužitelj mora vratiti tuženiku. Slijedom navedenog sud je utvrdio ništetnima odredbe Ugovora o kreditu broj: 2402006-1031262160/51401652-5103314596 od 19. 12. 2006. u dijelu u kojemu je ugovorena otplata kredita uz korištenje valutne klauzule vezane uz švicarski franak CHF i u dijelu u kojem je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, sve kako je odlučeno u toč. I. izreke ove presude.

28. Sukladno odredbi čl. 323. st. 1. ZOO, u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće ili se narav onoga što je ispunjeno protiv vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Nadalje, sukladno odredbi čl. 323. st. 2. ZOO, ugovaratelj koji je kriv za sklapanje ništetnog ugovora odgovoran je svome suugovaratelju za štetu koju trpi zbog ništetnosti ugovora ako ovaj nije znao ili prema okolnostima nije morao znati za postojanje uzroka ništetnosti. U konkretnom slučaju, tuženik je na temelju ništetnih ugovornih odredbi ostvario korist u vidu plaćanja veće naknade za kredit po osnovi povećanja valute i povećanja promjenjive kamatne stope. Stoga je tuženik u obvezi platiti tužitelju razliku u vidu više plaćenog iznosa valute kredita zbog ništetnih ugovornih odredbi u smislu odredbe čl. 1111. st. 1. ZOO.

29. Ocjenu dopuštenosti tužbe, odnosno pravnog interesa zahtijevati utvrđenje ništetnosti odredbi osnovnog ugovora o kreditu u slučaju kada je kredit konvertiran, svoje mišljenje je dao Vrhovni sud Republike Hrvatske u odluci broj Rev-2868/2018 od 12. veljače 2019. Prema stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske korisnik kredita ima pravni interes i može tražiti utvrđenje ništetnosti pojedinih ugovornih odredbi neovisno o činjenici što je ugovorena konverzija kredita. Ovo iz razloga što sklapanjem Dodatka nije u cijelosti podmiren dug budući ništetnost nastupa po samom zakonu i nastaje od samog trenutka sklapanja pravnog posla pri čemu ništetan ugovor ne postaje valjan ni kada uzrok ništetnosti naknadno nestane, osim u

izuzetnim uvjetima koje propisuje članak 326. stavak 2. ZOO-a, a koji u predmetnom slučaju nisu ispunjeni. Tuženik je ponudom konverzije postupio sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju ("Narodne novine", broj 102/15.) koji je stupio na snagu 30. rujna 2015., a kojim je propisano načelo konverzije kredita s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u Euro na način da se položaj potrošača u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit u Eurima. Ovaj sud smatra da u konkretnom slučaju konvertiranjem kredita nije postignut učinak zaštite tužitelja kao potrošača, jer Dodatkom nije otklonjena neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana, već je za ubuduće definiran ugovorni odnos između stranaka, a sve navedeno proizlazi i iz nalaza i mišljenja, odnosno dopune vještačenja vještaka Marinele Vuković, dipl. oec.

30. Sud ovdje ukazuje i na presudu Europskog suda u predmetu broj: C-452/18 (Iberacija Banco SA od 09.07.2020.) a u kojoj se ističe kako članak 6. Stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 05.04.1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti tako da mu se ne protivi mogućnost da odredba ugovora koji su sklopili prodavatelj robe ili pružatelj usluga i potrošač, a za koju se u sudskom postupku može utvrditi da je nepoštena, valjano bude predmet ugovora o obnovi između tog prodavatelja robe ili pružatelja usluga i tog potrošača kojim se potonji odriče učinaka do kojih bi dovelo proglašavanje te odredbe nepoštenom pod uvjetom da je to odricanje rezultat slobodnog i informiranog pristanka potrošača što je na nacionalnom sudu da provjeri – dakle činjenica da je sklopljen Dodatak Ugovoru o kreditu – konverzija ne znači da su se istim potrošači odrekli sudske zaštite ili prava kojih imaju po prvotno sklopljenom ugovoru o kreditu u CHF.

31. Stoga sud smatra kako je tuženik temeljem članka 29. st. 2. i čl. 323. st. 1. te čl. 1111. i 1115. ZOO-a, dužan tužitelju vratiti preplaćeni iznos s osnova valutne klauzule od 5969,59 eura/44.978,08 kune te preplaćeni iznos s osnova promjenjive kamatne stope od 1.194,02 eura/8.996,24 kuna.

32. Tuženik je istakao i prigovor zastare, a sud je stajališta kako taj prigovor nije osnovan. Naime, prema shvaćanju Vrhovnog suda Republike Hrvatske, izraženog u odluci Rev-2245/17-2 od 20.03.2018. godine, pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju članka 241. ZOO-a te zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe, a što je bilo 13.06.2014. godine. Tužba u ovom predmetu je podnesena 6. lipnja 2019. godine pa nije protekao rok zastare od pet godina.

33. Tijekom postupka sud je utvrdio da je tuženik, predmetnim Ugovorom o kreditu, povrijedio interes i prava potrošača, korisnika kredita (tužitelja), jer se u Ugovoru koristio ništetnim i nepoštenim ugovornim odredbama, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak i na način da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora nije u cijelosti informirao potrošača o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravilima i obvezama ugovornih strana, čime je tuženik postupio suprotno odredbama članka 81., 82. i 90. tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine 96/03, dalje : ZZP). Pregovori stranaka, prije sklapanja Ugovora, sveli su se samo na podatak o visini rate kredita i trajanju otplate kredita. Tuženik nije na valjan i razumljiv način objasnio tečaj valute, odnosno mijenjanje istog u kojoj je kredit odobren – švicarski franak-CHF, tijekom trajanja otplate kredita. Tužitelj, kao građanin sa prosječnim obrazovanjem i razumijevanjem bankarskog poslovanja nije mogao predvidjeti da će rata, koja joj je predočena prije sklapanja ugovora, porasti više od ugovorenog, i to u nekoliko navrata. S druge strane, tuženik kao bankar, je trebao upozoriti tužitelja i na te okolnosti, ako ih je znao ili ih je trebao

znati. Kako je utvrđeno da je tuženik, temeljem tih nepoštenih odredbi stekao određenu nepripadnu korist, a za to nema pravne osnove, dužan ju je vratiti tužitelju, a ako to nije moguće naknaditi vrijednost postignute koristi (članak 1111. ZOO-a). Kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva (članak 1115. ZOO-a). Tako tuženik treba vratiti tužitelju iznose koje je utvrdio stalni sudski vještak u svom nalazu i mišljenju, zajedno sa zateznom kamatom tekućom od dana uplate svakog pojedinog iznosa pa do konačne isplate. Visina stope zatezne kamate određena je Zakonom o kamatama, Uredbom o visini stope zatezne kamate i člankom 29. ZOO-a.

34. Zbog navedenoga sud je udovoljio tužbenom zahtjevu i presudio je kao u toč. II. i III. izreke ove presude.

35. Presudom suda EU C118/17 (slučaj Dunai) utvrđeno je da nacionalni sudovi moraju utvrditi je li zakonodavnom intervencijom izvršena potpuna restitucija, a nakon provedenog vještačenja sud je utvrdio da nije, te je očigledan pravni interes tužitelja za podnošenje predmetne tužbe.

36. Konverzija kredita sa valutnom klauzulom u CHF u kredit sa valutnom klauzulom u EUR sklapanjem Aneksa Ugovora između tužitelja i tuženika je izvršena sukladno Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju, međutim isto ne znači da je tužitelj potpuno obeštećen, jer naime, ta konverzija nije od značaja za ovdje postavljeni predmetni tužbeni zahtjev jer niti odredbama navedenog zakona, a niti Aneksom Ugovora koji su potpisali tužitelj i tuženik izrijekom nije naveden način rješavanja ugovornih odredbi kojima se u ugovorima o kreditima s valutom u CHF ugovarala promjenjiva kamatna stopa, niti je u istima regulirano kako bi se trebala riješiti tada eventualna ništetnost odredbi koje se tiču promjenjive kamatne stope, a niti ništetnost valutne klauzule vezane za CHF. Kako je i vidljivo iz samog Dodatka ugovora o kreditu istim nije ugovarano ništa vezano uz eventualni povrat preplaćenih novčanih iznosa na temelju ništetne valutne klauzule vezane uz CHF i promjenjive kamatne stope. Nadalje, sud je stajališta da sukladno nalazu i mišljenju vještaka Marinele Vuković, dipl. oec., tužitelj ima pravo na novčano potraživanje izvršene preplate nastale temeljem ništetnih odredbi ugovora.

37. Ovaj sud smatra, a uvažavajući iznesene stavove Suda Europske unije da u konkretnom slučaju konvertiranjem kredita nije postignut učinak zaštite tužitelja kao potrošača, jer Dodatkom Ugovora nije otklonjena neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana. Nakon što je izvršeno uračunavanje pretplate priznate u konverziji u iznosu od 4.562,85 eura/34.378,77 kuna, prema mišljenju ovog suda tužitelj je nadalje osnovom nepoštenih i ništetnih odredbi o valutnoj klauzuli preplatio iznos od sveukupno 5.969,59 eura/44978,08 kuna, dok je na ime ugovorene promjenjive kamatne stope preplatio iznos od 1.194,02 eura/8.996,24 a što nije otklonjeno predmetnim Aneksom, već je za ubuduće definiran ugovorni odnos. Dakle, sklapanjem Aneksa nije uspostavljena ravnoteža u pravima i obvezama iz Ugovora o kreditu, odnosno nadoknađena šteta koja je nastala tužitelju u vidu preplaćenih iznosa po osnovi valutne klauzule.

38. Ovakav stav zauzela je i novija praksa županijskih sudova u odlukama Županijskog suda u Osijeku broj: Gž-2011/2019-2 od 04. siječnja 2021., Županijskog suda u Zagrebu broj: Gž-1338/2020-4 od 27. siječnja 2021., Županijskog suda u Rijeci broj: Gž-2614/2019-2 od 23. veljače 2021., Županijskog suda u Splitu broj: Gž-400/2021-2 od 24. ožujka 2021., te Županijskog suda u Velikoj Gorici broj: Gž-906/2021 od 13.09.2021.).

39. Tuženik je tijekom postupka isticao prigovor kako tužitelj nije potrošač prema Zakonu o zaštiti potrošača. Takav prigovor tuženika nije osnovan obzirom da se sukladno čl. 4 Zakona o zaštiti potrošača potrošačem smatra svaka fizička osoba

koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, dok je tijekom postupka utvrđeno da je namjena predmetnog Ugovora o kreditu, bila adaptacija i dogradnja obiteljske kuće u kojoj tužitelj i danas živi sa svojom obitelji, a tužitelj u vrijeme ugovaranja i tijekom otplate kredita, nije bio vlasnik obrta, niti trgovačkog društva.

40. Također, nije osnovan ni istaknuti prigovor radi prebijanja tuženika u iznosu od 113,83 eura, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, osnova potplaćenih i povlaštenih anuiteta, na ime u razdoblja primjene nižeg tečaja CHF od onog koji je bio na dan isplate kredita. Naime, tužitelj kao stranka ugovora nije odgovoran za ništetnost navedenih odredbi već je upravo suprotno tužena kao kreditor povrijedila kolektivne interese i prava potrošača zaključujući ugovore o kreditima korištenjem nepoštenih ugovornih odredbi. Prema mišljenju suda iz odredbe članka 81. stavak 1. ZZZP-a ne proizlazi da bi plaćanjem manjeg anuiteta u određenom vremenskom razdoblju trajanja ugovora tuženik zbog ništetnosti odredbe o valutnoj klauzuli u CHF ostvarivao pravo na povrat u smislu članka 323. stavak 1. ZOO-a jer se odredba članka 81. stavak 1. ZZZP-a odnosi samo na potrošače. Ukoliko bi tuženik eventualno samoinicijativno snizio tečaj, znači da je dao potrošaču popust u određenom anuitetu, te takvo što nije bilo nepošteno, niti je u tužbi prigovaran na knjiženja anuiteta s popustom. Sud smatra da je potrebno je da tuženik ima neku postojeću tražbinu prema tužitelju. Ovdje to nije slučaj jer u naravi ne postoji nikakva tuženikova tražbina prema tužitelju, a naročito ne neka koja bi bila kompenzibilna. Stoga je niti sam sud ne može utvrditi. Ako je u određenom periodu otplate kredita banka primijenila niži tečaj(u odnosu na početni), ne postoji odgovornost potrošača tj. tužitelja. Tu nema protupravnosti na strani potrošača, niti nepoštenog stjecanja. Pravomoćno presuđenje iz kolektivnih presuda da je ništetna jednostrana promjenjivost kamatne stope i ugovaranja CHF valute, djeluje jednosmjerno u cilju zaštite potrošača od nepoštenog postupanja banaka (čl. 502 c Zakona o parničnom postupku), a ne u cilju zaštite banke, zbog čega je valjalo odbiti kao neosnovan izjavljeni prigovor radi prebijanja tužitelja u odnosu na isplatu razlike između anuiteta obračunatih po početnom tečaju CHF spram kune u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu i plaćenih anuiteta obračunatih po nižem tečaju u odnosu na taj početni tečaj. Iz navedenog je valjalo navedeni prigovor radi prebijanja odbiti kao neosnovan.

41. Također, nije osnovan niti prigovor tuženika radi prijeboja u odnosu na razliku oročenog depozita koji predstavlja vrstu ugovora o novčanom pologu u smislu čl. 993.st.1. ZOO-a, a takvi ugovori nisu bili predmet ispitivanja u tzv. "kolektivnom sporu" radi zaštite prava i interesa potrošača, niti se kolektivni spor vodio povodom tražbine trgovaca u odnosu na potrošače, a upravo je u konkretnom slučaju, kod ugovora o oročenom depozitu vjerovnik potrošač, a dužnik trgovac. Prema tome, pravni stavovi i utvrđenja iz tzv. "kolektivnog spora" radi zaštite prava i interesa potrošača ne mogu se primijeniti na pravni odnos između stranaka koji proizlazi iz predmetnog ugovora o oročenom depozitu, budući se radi o zasebnom pravnom odnosu različitom od pravnog odnosa iz predmetnog Ugovora o kreditu, bez obzira što je razlog sklapanja ugovora o oročenom depozitu bilo osiguranje kredita.

42. Odluka o troškovima ovog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. u svezi čl. 155. ZPP-a. Pri izračunu parničnog troška sud smatra da pri izračunu nagrade odvjetniku treba primijeniti odredbu koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke o odvjetničkom trošku, a ne odredbu koja je bila na snazi u vrijeme kada su odvjetničke radnje poduzete, pa tužitelj koji u ovoj parnici uspio u cijelosti, osnovano od tuženika potražuje trošak parničnog postupka koji se sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br. 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15, dalje OT) i Zakonu o sudskim pristojbama (NN br. 26/03 (pročišćeni tekst), 125/11, 112/12 i 157/13, dalje ZSP) odnosi na trošak sastava tužbe u vrijednosti 100 bodova (Tbr.7.

t.1. i 54 OT), trošak sastava podneska od 17. listopada 2019. u vrijednosti 100 bodova (Tbr.8. t.1. i 54 OT), trošak sastava podneska od 20. srpnja 2021. u vrijednosti 100 bodova (Tbr.8. t.1. i 54 OT), trošak sastava podneska od 28. listopada 2021. u vrijednosti 100 bodova (Tbr.8. t.1. i 54 OT), trošak sastava podneska od 22. listopada 2025. u vrijednosti 100 bodova (Tbr.8. t.1. i 54 OT), trošak sastava podneska od 28. travnja 2026. u vrijednosti 100 bodova (Tbr.8. t.4. i 54 OT), trošak sastava odgovora na žalbu od 17. veljače 2020. u vrijednosti 50 bodova (Tbr.10. t.2. i 54 OT), trošak zastupanja na ročištu 22. listopada 2019. (Tbr.9. t.1. i 54 OT), trošak zastupanja na ročištu od 9. rujna 2021. u vrijednosti od 100 bodova (Tbr.9. t.1. i 54 OT), trošak zastupanja na ročištu od 11. studenog 2021. u vrijednosti od 100 bodova (Tbr.9. t.2. i 54 OT), trošak zastupanja na ročištu od 8. ožujka 2022. u vrijednosti od 100 bodova (Tbr.9. t.2. i 54 OT), trošak zastupanja na ročištu od 7. veljače 2023. u vrijednosti od 100 bodova (Tbr.9. t.2. i 54 OT), trošak zastupanja na ročištu od 22. listopada 2025. godine u vrijednosti od 100 bodova (Tbr.9. t.1. i 54 OT), trošak zastupanja na ročištu od 20. veljače 2026. godine u vrijednosti od 100 bodova (Tbr.9. t.1. i 54 OT), trošak zastupanja na ročištu od 15. svibnja 2026. godine u vrijednosti od 100 bodova (Tbr.9. t.1. i 54 OT), trošak zastupanja na ročištu za objavu presude u vrijednosti od 50 bodova (Tbr. 9. t.3. i 54 OT), što iznosi 1400 bodova x 2,00 EUR/bod, odnosno 2.800,00 eura, trošak PDV 25% u vrijednosti od 700,00 eura, trošak knjigovodstvo-financijskog vještačenja u iznosu od 250,00 eura, trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 117,46 eura, tako da ukupan trošak tužitelja iznosi 3.867,46 eura. Ovaj trošak tužitelju je dužan naknaditi tuženik u roku od 15 dana zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana presuđenja odnosno od 7. lipnja 2026. godine pa do plateža.

43. Radi iznesenog presuđeno je kao u izreci.

U Križevcima, 7. lipnja 2026.

Sudac
Miroslav Lovreković

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u tri istovjetna primjerka u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku).

Broj zapisa: **9-3088a-68192**

Kontrolni broj: **0c62d-67e23-a0cd0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.